

NED. - 18.8. 20. Ned. med letom Helena (Alenka), Cesarica	7.00 češčenje 7.30 Za vse župljane - žive in rajne 10.00 Za +Jelena Novak (r. d.)
PON. - 19.8. Janez Eudes, duhovn.	19.00 Za +Jelko Sajovic
TOR. - 20.8. Bernard, opat, cerkveni učitelj Samuel (Samo), prerok	16.00 Pogreb +Slavkota Begović z mašo 19.00 Za +Slavko in Jožeta Tiselj <i>Slavljenje - Bog je Ljubezen</i>
SRE. - 21.8. Pij X., papež	19.00 Za +Franca Orožima, vse Mlinarjeve
ČET. - 22.8. Devica Marija Kraljica	19.00 Za +Tejo Bale in vse Petrovčeve
PET. - 23.8. Roza iz Lime, devica, redovnica	19.00 Za +Janija, Marijo in Franca Rančigaj
SOB. - 24.8. Jernej (Natanijel), ap.	19.00 Za +Antona Zupančiča Slavilni večer s skupino Svetnik
NED. - 25.8. 21. Ned. med letom ŽUPNIJSKI DAN Ludvik IX., kralj	7.00 češčenje 7.30 Za vse župljane - žive in rajne 10.00 Za +starše Dobnik in vse njune nato Praznovanje: okrepčilo, druženje

V tem tednu: v znamenju priprave na župnijski dan

Napoved: župnijsko romanje bo 21. septembra v Strunjan in Koper

Dežurni ministranti: Neža in Zoja Rožič Kelenberger, ostali dobrodošli.

Bralci v nedeljo: I. kdor bo pri jutranji maši

II. Marko Vasle, Jasenka Zupančič

Urejanje in krašenje cerkve: Gomilsko I.

D

Izdaja: **Župnija Gomilsko**, T: 03/572-61-98, M: 041 673 716, Odg.: Martin Cirar, župnik
Župnijski.urad4@siol.net <https://zupnija-gomilsko.rkc.si>

ŽUPNIJA IN DOM

18.8.2024 20. ned. med letom Štev. 33 Leto XXVI

BESEDA ŽIVEGA BOGA

Jezus jim je tedaj rekel: »Resnično, resnično, povem vam: Če ne jeste mesa Sina človekovega in ne pijete njegove krvi, nimate življenja v sebi. Kdor je moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje in jaz ga bom obúdil poslednji dan. Kajti moje meso je resnična jed in moja kri resnična pijača. Kdor je moje meso in pije mojo kri, ostaja v meni in jaz v njem. Kakor je mene poslal živi Oče in jaz živim po Očetu, tako bo tudi tisti, ki mene uživa, živel po meni.

(Jn 6,53–57)

B E S E D A O B E S E D I

»JAZ SEM Z VAMI« Jn 6,51–58

Središče vsake evharistije je sprememba kruha in vina v Kristusovo telo in kri. Evharistija je zakrament, katerega pomen gre daleč preko vidnega.

Mnogim je (postala) ta skrivnost nerazumljiva, saj do nje nimajo (več) dostopa. Postavlja se vprašanje, mogoče veliko bolj močno kot pri drugih verskih resnicah – kaj se tu pravzaprav dogaja? Kaj ima vse to veze z mojim življenjem?

Izvor evharistije je v prazniku pashe, ki se spominja konca zatiranja in velike osvoboditve Izraela, tistih veličastnih Božjih del, ki predstavljajo bistvo judovske vere. In pri tem posebnem prazniku, zadnjem, ki ga Jezus obhaja s svojimi prijatelji pred svojo smrtjo, igra kruh in vino posebno vlogo.

Kruh je simbol vsakdanjika, truda in človeškega dela, simbol tega, kar nas zbližuje in od česar živimo. Vino je simbol praznika in veselja, simbol tega, kar nas razvedri, in tudi vsega, kar zmora potešiti našo žejo po življenju. In sedaj je postal ta kruh in to vino del dogodka, ki se ga spominjamo pri vsaki sveti maši – Kristus nam ponudi, da se obdarujemo z njegovo prisotnostjo v čisto vsakdanji prehrani. Ne gre za kruh in vino, temveč za izkušnjo "obhajanja" s samim Kristusom, za izkušnjo, da želi Božja resničnost postati eno z vsakim človekom vse do zadnje celice njegovega telesa.

In še en vidik naše vere lahko vidimo tu – Kristus želi bivati pri nas v preprostem kruhu, v navadnem vinu. Bog, ki nas želi razsvetliti, se je sam poimenoval "jaz sem z vami". "Jaz sem z vami" se vedno znova razdaja, da se tudi mi podarjamo drugim. Evharistija je dar za naše življenje, ki nas želi ozavestiti, kako lahko nekaj vsakdanjega postane kraj srečanja z Bogom. V vseh stvareh ...

Prisotnost Kristusovega telesa pa želi tudi danes pokazati prisotnost Boga v naši vsakdanjosti in nas spomniti na to, da se lahko svet spremeni in preobrazi, tako kot se spremeni kruh v Kristusovo telo. Svet se lahko spremeni, ker želi Bog bivati na tem svetu, in tako lahko vse, kar srečamo, postane prispodoba za njegovo odrešujočo in blagoslovljeno resničnost.

Po: E. Mozetič

20. nedelja med letom

ZAKAJ NE K SV. OBHAJILU

Ne razumemo evharistije

Nekateri pravijo: "Ne čutim potrebe." Toda če nekdo tako misli, to pomeni, da sploh ne razume evharistije. Ni mogoče, da resnično veš in veruješ, da je to On, hkrati pa te ne zanima. Veliko bolj pogosto tisti "ne čutim potrebe" prikriva našo nepripravljenost stopiti na pot spreobrnjenja ali preprosto pristopiti k spovedi, ki se je bojimo. Takrat si je lažje reči: "Ne čutim potrebe. Ko jo bom začutil, bom glede tega nekaj ukrenil." Na žalost tako pogosto izgleda začetek dolgoletnega izogibanja zakramentom.

Nisem vreden

Včasih pa je razlog popolnoma drugačen. V mnogih izmed nas obstaja prepričanje, da moramo biti za prejem Najsvetejšega popolnoma brez krivde. In ker smo redko v tako idealnem stanju (običajno največ 15 minut po spovedi), se bojimo, da bomo zagrešili bogoskrunstvo. K obhajilu pogosto ne pristopimo, ker nismo prepričani, ali smemo.

Tu ne gre za situacije, ko resnično dvomimo, ali naši grehi sodijo v kategorijo "lahkih" ali "težkih". V takem primeru nas prava pot do oltarja res vodi prek spovednice. Toda pogosto se lahko srečamo z razmišljanjem: Nisem vreden. Moje srce ni idealno čisto, torej ne morem prejeti Jezusa v evharistiji. Ta pristop k svetemu obhajilu ima na žalost dolgo in trdo življenje, kot vsak pogled, ki temelji na resničnih predpostavkah, iz katerih izpelje pobožno zveneče, toda napačne zaključke.

Ampak reci le besedo in ozdravljena bo moja duša

Resnica je, da v evharistiji prejmemo absolutno svetega Boga. Resnica je tudi to, da v primerjavi z Njim nihče izmed nas ni dovolj svet in čist. Nihče izmed nas ga ni vreden. To pri vsaki maši ponavljamo tik pred obhajilom: "Gospod, nisem vreden, da prideš k meni."

Se nadaljuje na naslednji strani:

Naslovljeno na vas

Toda pravimo tudi: "Reci le besedo in ozdravljena bo moja duša." Katera je ta beseda? "Ne potrebujejo zdravnika zdravi, ampak bolni. Nisem prišel klicat pravičnih, ampak grešnike." (**Mr 2,17**)

Ne nagrada, temveč zdravilo

Obhajilo ni nagrada za vzorno vedenje, temveč zdravilo za slabo. Svetost ni prepustnica do zakramentov, temveč so zakramenti pot do svetosti. Obhajilo lahko prejmemo tudi takrat, ko je naša vest obremenjena z malimi prestopki, t. i. lahkiimi grehi. Še več! Evharistija, v kateri v celoti sodelujemo, ko prejmemo sveto obhajilo, te grehe odvzema.

In to ni neka pobožno-liberalna zgodba, temveč cerkveni nauk, zapisan v Katekizmu: Evharistija krepi ljubezen, poživiljena ljubezen pa izbriše male grehe. Jasno je, da se jih je treba pozneje izpovedati tudi v zakramentu sprave, toda dejansko odpuščanje doživimo že pri evharistiji, če ta resnično poživi našo ljubezen do Boga in ljudi.

Vir: [Aleteia](#)

Župnijski dan

Župnijski dan je pred nami, pravzaprav že na pragu. In ta teden naj bo v znamenju priprave nanj. Najprej duševna in duhovna priprava. Kot prvo naj bi v iskrenem razmisleku poglobili svoje zavedanje, kako pomembna je za nas pripadnost krščanski skupnosti v konkretnem občestvu. To bo vir veselja. V kolikor bomo s svoje strani zaznali vrzeli ali celo zalome v odnosu do župnije, sklenimo popraviti kar lahko. Na predvečer praznika bo med sv. mašo in slavljenjem priložnost za zakrament sprave.

Zunanja—tvarna priprava pa nalaga pripravo oltarja in vse kar bo potrebno za bogoslužje zunaj pri cerkvi v soboto zvečer, za nedeljo pa v cerkvi, klopi za sobotni večer in mize in klopi za nedeljsko druženje. Za to bo dobrodošla pomoč. Gospodinjam pa se priporočamo za pecivo.

Rezervirajte si čas in povabite še druge na:

Slavilni večer z sv. mašo (g. Urban Lesjak) in slavljenje s skupino Svetnik

V soboto ob 19. 00 uri zunaj pri cerkvi (v lepem vremenu)

Glavno bogoslužje praznovanja v nedeljo ob 10.00 uri v cerkvi